

Kościół św. Jacka

(PO - DOMINIKAŃSKI) W WARSZAWIE.

Kościół św. Jacka

(po - Dominikański)

w Warszawie

(Całkowity dochód na odnowienie kościoła).

Biblioteka Publiczna
Warszawa - Wola

1 1 5 0

3011--001150-00

a 1 zł.

1927

WARSAWA

DRUK. ARCH. „POLAK-KATOLIK”, KRAK. PRZEDM. 71.

726.5 (438): 943.8 (W-w)

Bibl. Publ. m. st. W-wy

Nab. 6062

Nr 476.

IMPRIMATUR

Varsaviae, die 5 Februari 1927 ann.

Vicarius Generalis

† Dr. St. Gall.

L. S.

Fm-1150

Notarius

W. Celiński.

Gzyt. Naukowo

Nr

III

Nr inw. C. N.

1150

Kościół św. Jacka (po-Dominikański)

Ojcowie Dominikanie, idąc za światłą radą swego prowincjała, O. Wojciecha Sękowskiego, na kapitule swojej odbytej w Poznaniu dnia 1 lipca 1603 r., uchwalili wybudować w Warszawie dla swego zakonu kościół i klasztor i czynność tę powierzyli O. Abrahamowi Bzowskiemu, Dominikaninowi z Krakowa.

O. Bzowski, uzyskawszy w dniu 4 sierpnia t. r. od biskupa Poznańskiego, Wawrzyńca Goślickiego, pozwolenie na budowę, zakupił od braci: Wincenigo i Szymona Oczków, posesję z podwórzem i ogrodem owocowym na Nowem Mieście przy ulicy Zatylniej. Gdy ta posesja nie wystarczała, skupował od różnych osób, jakie tylko mógł place przy ulicy Freta położone nad Wisłą: kupił dom z przyległościami od Kukielczyńskiego, pisarza Starej Warszawy, od Franciszka Głównki i od Anny wdowy po Jakóbie Gudoszku Grudzkim.

Jedną z zakupionych posesji zamieniono na kaplicę i od 8 listopada 1603 r. na ołtarzu przenośnym zaczęto odprawiać tu nabożeństwo.

Wkrótce jednak wybudowano drewnianą kaplicę, umieszczono w niej obraz św. Jacka, oraz wybudowano drewnianą dzwonnice i mały drewniany do-

mek zastępujący czasowo klasztor i mieszczący 11 zakonników.

W tej nowej drewnianej kaplicy, dnia 22 października 1606 r., odprawił pierwszą Mszę Świętą O. Bzowski.

Tenże O. Bzowski z kościoła św. Ducha dnia 22 września 1604 r. wprowadził Arcybractwo Różańcowe i oddał je pod najwyższą opiekę królowi, biskupom i senatorom, w czem pomagali mu, jako członkowie bractwa, rajcy Starego Miasta. W roku 1610 odprawiono pierwszą różańcową procesję. To Arcybractwo Różańcowe posiada po dziś dzień przechowaną w szafie za szkłem, piękną chorągiew z wizerunkiem M. B. Różańcowej z r. 1571.

Mała drewniana kapliczka nie wystarczała, to też dnia 5 września 1605 r. zaczęto kłaść fundamenty pod budowę nowego kościoła, a 22 września t. r. biskup Goślicki dokonał poświęcenia kamienia węgielnego.

Widocznie czekano, by się fundamenty uleżały, gdyż dopiero w r. 1612 rozpoczęto budowę murów kościelnych. W budowie wzorowano się na kościele św. Jana, według którego opracował plany — i kierował robotami murarz Jan, włoch. Front jednak kościoła wykonany jest w w. XVIII, według planów budowniczego Szpilowskiego.

Wielkie ofiary na budowę kościoła dawał Wojciech Baryczka, kuchmistrz królewski.

W r. 1606 O. Bzowski sprowadził z Krakowa do Warszawy, znaczną część relikwii Sw. Jacka — kość ramieniową z prawej ręki (brachium).

W uroczystości sprowadzenia relikwii wzięło udział bardzo wiele znakomych osób z królem Zygmuntem III na czele.

Z nowo budującego się kościoła wyruszyły w tym czasie dwie pielgrzymki do Częstochowy: jedna w r. 1608, by uprosić oddalenie morowej zarazy, a druga w r. 1612, na podziękowanie za szczęśliwe ukończenie Sejmu. W r. 1627 na miejsce drewnianej kaplicy obywatelka, Jadwiga Mińska, wystawiła murowaną kaplicę — **ciemną** zwaną, i sprowadziła do niej relikwie drzewa Krzyża Świętego. W r. 1651 był tu sławny kaznodzieja O. Fabjan Birkowski, dominikanin, a od r. 1635 był przeorem, znakomity poeta O. Jacek Mijakowski.

W r. 1642 Stanisław Radziejowski, wojewoda Rąbski, wystawił kaplicę „Śnieżną” zwaną, a pod nią urządził swój rodzinny grób. Wkrótce też potem Jakób Sobieski, kasztelan krakowski, pochował w nim swoje siostry, a ciotki Jana III króla: Wadyńską i Radziejowską.

W r. 1638 ukończono budowę kościoła, a w r. 1646 kościół został poświęcony. W kruchcie przy wejściu jest marmurowa tablica, a na niej napis: „Deo Trino et Uni Optimae Deiparae semper Virgini et Sancto Hyacintho Odrowąnzio—Ordo Praedi-

catorum D. Dominici Aedem hanc et coenobium ex eleemosynis Piorum. D. D. A. D. MDCXIV“.

Po ukończeniu kościoła, t. j. w r. 1638 O. Jacek Baryczka, przeor, ze znakomitej i zamężnej rodziny Baryczków pochodzący, zaczął budowę klasztoru w formie litery Z i takową ukończył w r. 1649.

W r. 1650 – O. Albert Grabicki, przeor, wy-murował kaplicę, **kapitularem** zwaną, gdzie zakon-nicy odbywali swe narady. Na ścianach kapitularda wymalowano portrety biskupów polaków zakonu kaznodziejskiego. W podziemiach kapitularda zrobiono groby dla zakonników; – w podziemiach zaś za-krytjii i skarbcza urządzono groby dla dobrodziejów kościoła.

W r. 1695 w kapitulardu zbudowano ławki i szafy.

W r. 1655 w refektarzu zakonnym odbyły się kilka godzin trwające układy Szwedów z Magistra-tem o poddanie się Warszawy.

W roku 1656 Szwedzi klasztor spustoszyli, a X. Ludwika Pozora, bardzo świątobliwego kapłana, który przepowiedział ich najście, za to, że w czasie swej choroby modlił się do M. B. Śnieżnej, końmi rozszarpali. Zwłoki jego złożono pod Wielkim Ołtarzem.

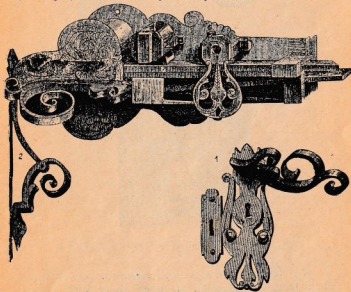
Po tych nieszczęściach przeorem został O. Jan Jałmużna, który w Paryżu na Sorbonie uzyskał dok-torat teologii, wybudował dzwonnice i organy i po-starał się, że dnia 24 czerwca 1661 r. kościół, ma-

jący podówczas 7 ołtarzy, przez X. Tolibowskiego, biskupa Poznańskiego, został konsekrowany pod wezwaniem św. Jacka Odrowąża, Dominikanina, polaka.

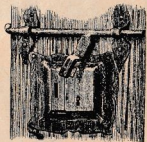
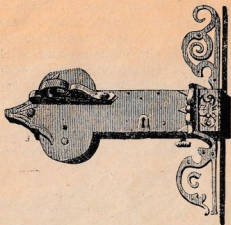
Należy jeszcze dla pamięci podać w chrono-logicznym porządku kilka faktów historycznych.

W r. 1629 O. Piotr Drogoszewski, zwany filarem za-konu, po studjach w Hiszpanji, został tu kaznodzieją i pro-fesorem i napisał piękne dzieło: „Tarcza wiary Chrystu-sowej“.

W 1661 roku do wielkich drzwi został sprawiony przepiękny zamek z kłamką i antabą, który do dziś przetrwał.

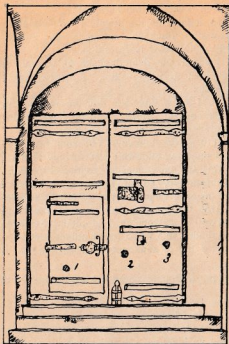

Rys. №№ 1 i 2 przedstawiają kłamkę u drzwi kościoła.

Rys. N.№ 5 i 4 zamki przy tychże drzwiach

W r. 1682 był tu w klasztorze znakomity szyncer i polotnik, Jacek Strzeszewski, braciszek, który wiele po sobie pamiątek zostawił.

Wielkie drzwi w kościele św. Jacka ze starożytnymi zamkami.

W r. 1684 Adam Kotowski, stolnik Wyszogrodzki człowiek nadzwyczaj pobożny, wystawił kaplicę św. Dominika. Kaplica ta po większej części jest marmurowa; cała jest z porfirowego kwadratowego kamienia; sklepienie jej zdobi piękne malowanie włoskie. W kaplicy tej przed cudo-

wnym obrazem św. Dominika, wiele osób — zwłaszcza kobiet ciężarnych — wiele cudów doznało.

Jest to najpiękniejsza kaplica. W podziemiach jej w marmurowych trumnach mieszczą się zwłoki Adama i Małgorzaty małżonków Kotowskich.

W r. 1690 przeor dominikański O. Antoni Mdzewski, został biskupem Kalmaceńskim, a sufraganiem Luckim i Gnieźnieńskim.

W r. 1694 był w kościele dominikańskim kaznodzieją O. Florjan Sroczyński, który zostawił kazania drukowane; został on potem prowincjałem Litewskim.

W r. 1710 przed cudownym obrazem św. Jacka, chłopczyk chore i opętany, cudownie uzdrowiony został.

W r. 1711 O. Jan Damascen Lubienicki, przeor, teolog Jana III Sobieskiego, został biskupem bakońskim i był promotorem procesu kanonizacyjnego św. Czesława.

W r. 1750 O. Tomasz Królikowski, przeor, po spaleniu się pierwotnej dzwonnicy i stopieniu dzwonów, nową dzwonnicej pobudował i nowe kazal odlać dzwony.

W r. 1751 był tu znakomity kaznodzieja O. Piotr Ty-siarowicz.

W r. 1769 u Dominikanów w klasztorze było 69 zakonników.

W roku 1781 przeor O. Jordan Szyszkowski zbudował w zakrystji szafy i komody.

W r. 1782 O. Antoni Malinowski, dominikanin, był tu konsekrowany na biskupa Cynneńskiego a sufragana Żmudzkiego. W tymże roku została wykonana czysto kuta żelazna balustrada przed Wielkim Ołtarzem.

W r. 1806 Francuzi, jak dawniej Szwedzi, wiele tu szkód wyrządzili.

W r. 1808 O. Damjan Dzieszkowski, świątły i bogobojny kapłan, był tu przeorem, a później dwukrotnie prowincjałem i przeorem. Umarł 1846 roku.

W r. 1808 po kasacie Benonitów Bractwo Skonania

Pana Jezusa stamtąd tu przeniesiono i obrano za kaplicę bracką — **kaplicę Ciemną**.

W r. 1809 obraz św. Sadoka Dominikanina i towarzyszy jego w Sandomierzu zamordowanych, od XX. Pijarów do kościoła tutejszego uroczystie przeniesiony został.

W r. 1817 O. Dominik Przewłocki, przeor, bibliotekę przez Francuzów zniszczoną, w innym miejscu urządził i zapenił znakomitemi dziełami, z których i Linde wiele korzystał.

W r. 1824 z dawnej biblioteki urządzoną została szkoła wydziałowa, która istniała tu do roku 1850.

W r. 1859 kościół był odnowiony.

W r. 1870 panowała morowa zaraza. Julian Bartoszewicz w dziele: „Kościoły Warszawskie” wspomina, że w r. 1625 było w Warszawie morowe powietrze i rozpędzilo z klasztoru zakonników. Co gorliwsi tylko zostali i ci przez dziury (1, 2 i 3) umyślnie na to w podwojach kościelnych wywiercone, słuchali spowiedzi i Komunię [św. podawali zapowietrzonym. (Patrz str. 11).

W r. 1870 umarł tu O. Tomasz Dąbrowski, Dr. Św. Teol., zarządzający tym kościołem i po jego śmierci nastali już kapłani świeccy do kościoła św. Jacka.

1) X. Jan Wierzbicki (1870 — 1892).

2) X. Antoni Marmo (21.IX. 1892 — 19.IX. 1914).

3)*X. Ignacy Kłopotowski (19.IX. 1914 — 11.VII. 1919)

4) X. Franciszek Kaczyński (11.VII. 1919 — 8.X. 1924).

5) X. Dr. Kamil Kantak (8.X. 1924 — 19.X. 1926)

6) X. Edward Szczodrowski — od 19.X. 1926 r.

W r. 1872 przez bractwo została odnowiona kaplica Śnieżna, a w r. 1874 kaplica św. Dominika, w roku następnym został pobielony cały kościół.

W r. 1871 do byłego klasztoru sprowadzono stu kilkudziesięciu chłopców, sierot do zakładu imienia Jachowicza, zostających pod opieką Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności, a dozorem Siostr Miłosierdzia.¹⁾

Sieroty te swą asystą i śpiewami w czasie nabożeństwa odbywanemi przyczyniały się do większej chwały Bożej i były prawdziwą przyjemnością biorących udział w nabożeństwie i ozdobą kościoła.

Paręset też dzieci płci obojga uczęszcza tu do ochrony Siostr Miłosierdzia. Szczególniejsze zasługi położyła dla zakładu, od kilkudziesięciu lat będąc Starszą, siostra miłosierdzia, Antonina Rakowska.

Kościół ten od swego tytułu czyli Patrona, dziś kościołem św. Jacka nazwany, jest jednym z większych, najpiękniejszym i najbogatszym ze wszystkich kościołów warszawskich.

Wielkość jego zastłonięta jest domami, a wysokość ginie, gdyż od ulicy Freta fundamenty głęboko w ziemię są wpuszczone, wskutek czego wchodzi się do kościoła w dół po schodach, tak, że wydaje się być niskim.

Cały front kościoła zastłonięty jest domem i dom ten w części stanowi przedsiónek kościoła. Front jest w stylu gotyckim, wybudowany w roku 1825, według planu Hilarego Szpilowskiego, za przera Damjana Dzieszowskiego. Dom ten dzisiaj przeznaczony jest na mieszkanie dla duchowieństwa i służby kościelnej, zastępuje jednocześnie dawne

kraty i bramę, które oddzielały kościół, cmentarz i klasztor od ulicy. Dzisiaj kościół ma front od ulicy Freta, dawny zaś klasztor od ulicy Starej.

Wewnątrz cały kościół blyszczący od wyłożonych ołtarzy i srebrnych sukienek na obrazach.

Szczególniej pięknym jest **Wielki Ołtarz** czyli tak zwana **Kalwarja albo Góra Męki Pańskiej**. Prócz Wielkiego Ołtarza jest w kościele jeszcze 14 bocznych ołtarzy i 5 kaplic z ołtarzami. W kościele wszystkich obrazów na ołtarzach jest 42.

Po za tem kościół św. Jacka posiada wiele jeszcze innych kosztownych, artystycznych i historycznych zabytków, zasługujących na uwagę, jak np. taca mościężna do zbierania pieniędzy z wyobrażeniem Zwiastowania N. M. Panny z r. 1445, pochodząca z dawnego kościoła św. Jerzego.

Są również piękne nagrobki i pomniki 18-tu znakomitych osób, oraz podziemne groby.

POMNIKI ZNAJDUJĄCE SIĘ W KOŚCIELE ŚW. JACKA.

1) **Adama** († 1695) i **Małgorzaty** († 1690) małżonków **Kotowskich**; w kaplicy św. Dominika.

2) **Kostrzewskich**, radnych miasta Warszawy z roku 1746, przy ołtarzu św. Róży.

3) **Marcina** i **Jadwigi Mińskich**, obywateli, z r. 1611, w kaplicy Ciemnej — na lewo.

4) **Anny Tarnowskiej**, kasztelanki i starościny († 1616) w kaplicy Ciemnej — na prawo.

5) **X. Stanisława Hieronima Podkańskiego z Podkowa**, scholastyka Płockiego, Opata Sulejowskiego, kanonika Pułtuskiego, który przez kapitułę Płocką był powołany pięć razy przez Trybunał Królewski na sędziego; — z roku 1780. Naprzeciwko ołtarza Imienia Jezus.

6) **Wojciecha Baryczki**, kuchmistrza królewskiego († 1682), który za granicę nauki pobierał, a za czasów Władysława IV, Jana Kazimierza, Michała i Jana III, królów, piastował urzędy wojskowe. Był on wielkim dobrodziejem kościoła św. Jacka. Naprzeciwko ambony.

7) **Meniaminów**, dwóch braci, ormian, pielgrzymów, którzy zwiedziwszy Ziemię świętą, tu zmarli około roku 1683. Dwa pomniki mosiężne i nagrobki w języku ormiańskim. Przed ołtarzem Pana Jezusa na posadzce.

8) **Kazimierza Plichty** († 1805), wojskiego. Na boku ołtarza Ś. S. Kryspina i Kryspinjana. ■

9) **Józefa Niedziałkowskiego**, ucznia III klasy^b. b. szkoły realnej przy ulicy Freta. *

10) **X. Tomasz Dąbrowskiego**, Dominikanina, doktora Św. Teologii († 1870). Przy ołtarzu Przemienienia Pańskiego.

11) **Katarzyny Ossolińskiej** z Lisowa, [żony Zbigniewa hr. Ossolińskiego. [Przy kaplicy Śnieżnej.

12) **Stanisława Skorobohatego**, młodziana, syna Skarbników Litewskich († 1681); przy ołtarzu Św. Jacka.

13) **Justyny Krajewskiej** († 1699); między ołtarzem św. Jacka i św. Anny.

14) **Józefy ze Śliwińskich Ludwiga** († 1872); przy ołtarzu św. Anny.

15) **Aleksandra Polanowskiego** z Polenowa († 1687);

kandydata do tronu po Janie Kazimierzu. Naprzeciwko ołtarza św. Tomasza.

16) **Magdaleny z Miszewskich Gościckiej** († 1824); na boku ołtarza św. Tomasza.

17) **Reginy Sroczyńskiej** († 1689), kupczycy krakowskiej. Na boku ołtarza M. B. Bolesnej.

18) **Kazanowskiego**. Pomnik symboliczny. Naprzeciwko ołtarza św. Wincentego.

11) **Jan Kiliński**, szewcy Warszawscy, rok 1919. Na pierwszym filarze na lewo.

GROBY.

1) Pod kaplicą św. Dominika: **Adama i Małgorzaty Kotowskich** — Otwarty.

2) Przed ołtarzem ŚŚ. Kryspina i Kryspinjana: **Kazimierza Plichty** i innych. Otwierany.

3) Przed ołtarzem P. Jezusa Ukrzyżowanego: **Meniaminów**. Zakryty.

4) Przy ołtarzu św. Róży: **Kostrzewskich** i innych. Otwierany.

5) W kaplicy Ciemnej: **Mińskich i Tarnowskiej**. Zakryty.

6) Przed ołtarzem Imienia Jezus: **Wojciecha Baryczki** i Jego rodziny. Zakryty.

7) Przed Wielkim Ołtarzem pod zakrytą. Dobrodziejów kościoła.

8) Pod Wielkim Ołtarzem: **X. Ludwika Pozory**, dominikanina.

9) W kapitułarzu, gdzie byli grzebani zakonnicy w ziemi między nimi i Aleksandra Polanowskiego, przyjaciel Czarneckiego, kandydata do tronu.

10) Przed kaplicą Śnieżną: **Familji Radziejowskich**, rodziny Jana III. Otwierany.

11) Przy ołtarzu Św. Jacka: **Stanisława Jana Skorobohatego**. Otwierany.

12) Przed ołtarzem Św. Jacka: **Jana i Anny Krajskich**. Zakryty.

13) Przed ołtarzem św. Tomasza: **Kozaneckich i Ruszkowskich**. Zakryty.

14) Przed M. B. Bolesną: **Reginy Sroczyńskiej**. Zakryty.

Ponadto pochowano w tych grobach wiele innych zwłok zmarłych dostojników duchownych i świeckich.

Requiem aeternam.

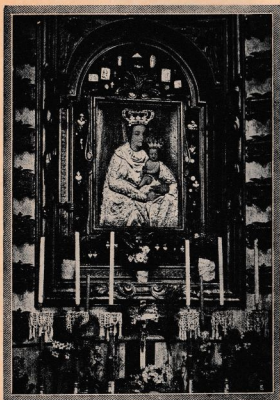
Nie można też pominąć wykazu relikwji, jakie znajdują się w kościele św. Jacka:

1) Częstka Drzewa Krzyża Świętego, umieszczona w srebrnym pacyfikale w Ciemnej kaplicy.

2) Ośm obrazów cudami słynących: M. Boska Dobrej Rady, M. B. Śnieżna, M. B. Różańcowa, św. Wincentego Ferrerjusza, św. Jacka, św. Tomasza z Akwinu, św. Dominika, Pana Jezusa Ukrzyżowanego.

3) Relikwje: św. Jacka, św. Wincentego Ferrerjusza, św. Róży Limańskiej, św. Tomasza z Akwinu, św. Dominika, świętych Kryspina i Kryspinjana.

4) Wreszcie w ołtarzu Wszystkich Świętych zamiast obrazu jest 251 relikwji w szafeczkach, różnych świętych, przeważnie Patronów Polskich.

Cudowny obraz Matki Boskiej Dobrej Rady

**Cudowny obraz
MATKI BOSKIEJ DOBREJ RADY
w Kościele św. Jacka (Dominikanie) w Warszawie.**

Obraz Matki Boskiej Dobrej Rady do kościoła św. Jacka w Warszawie zamówili OO. Dominikanie w Genazzano w r. 1650. Tegoż roku umieszczono go w specjalnym ołtarzyku wzniesionym w kapitularzu, — i jak mówią klasztorne kroniki, wizerunek M. B. Dobrej Rady zasłynął wkrótce cudami i łaskami.

Już w r. 1651 dnia 9 lutego za zezwoleniem papieża Innocentego X kardynał Guido dokonał uroczystej koronacji obrazu.

Dawnymi czasy co sobotę gromadziły się przed obrazem liczne rzesze pobożnych dla odmówienia litanji.

Po zamknięciu klasztoru przez rząd rosyjski, w r. 1864 za X. Jana Wierzbickiego przeniesiono obraz z kapitularza do wielkiego ołtarza i umieszczono u stóp krzyża. Dopiero w r. 1905 za staraniem Senjorów „bractwa św. Dominika” Augustyna Mroza i Heleny Łoniewskiej przeniesiono obraz uroczyście do przerobionego i odnowionego ołtarza, w którym po dziś dzień się znajduje.

Jakkolwiek zaginęły w znacznej części akta klasztorne, zachowała się jednak wiadomość o następujących cudach, zdziałanych za przyczyną M. B. Dobrej Rady:

W r. 1656 w czasie zajęcia Warszawy przez Szwedów żołnierz szwedzki, kwaterujący w klasztorze, strzelił do obrazu M. B. Dobrej Rady. Kula odbiła się, nie uszkodziwszy obrazu i zabiła świętokradzcę.

W r. 1697 obywatele warszawscy Antoni Głogowski i Radecki cudownie zostali przed tym obrazem uleczeni z ciężkiej choroby.

W r. 1724 Wojciech Sadkowski, kowal, przyniesiony po śmierci przed obraz, ożył.

W r. 1736, X. Stanisław Hozjusz, biskup Krakowski, obraz M. B. Dobrej Rady za cudowny uznał.

Zanotować w końcu należy, że w r. 1920 celebrował przed tym obrazem Mszę św. nuncjusz papieski, Achilles Ratti, obecny papież, Pius XI.

Cześć dla M. B. Dobrej Rady nie jest w Polsce rozpowszechniona i Jej obrazy wykonane na wzór cudownego obrazu w Genazzano należą u nas do wyjątków. Tem cenniejszym przeto jest obraz M. B. Dobrej Rady w kościele św. Jacka w Warszawie,

OBRAZ MATKI BOSKIEJ ŚNIEŻNEJ
łaskami słynący w kościele świętego Jacka
(Dominikanie) w Warszawie:

Obraz M. B. Śnieżnej jest w wielkiej czci u wiernych i ogólnie uważany jest jako łaskami słynący. Umieszczony jest w kaplicy zwanej „Kaplica Śnieżna”.

Obraz Matki Boskiej Śnieżnej.

W r. 1651 dnia 9 lutego Nuncjusz apostolski Jan de Torres, arcybiskup Adrjanopolski, obraz M. B. Śnieżnej, cudami słynący, poświęcił i uznał, jako prawdziwie cudowny.

W starych aktach są wzmianki o cudach.

W r. 1611 Katarzyna Badowska, obywatelka wraz z dzieckiem przed obrazem M. B. Śnieżnej ożyła.

W r. 1662 jakiś człowiek zakradł się do kościoła w celu zrabowania obrazu M. B. Śnieżnej; wszedł na ołtarz, ale z niego zejść nie mógł; stał całą noc i rano został schwytany.

W r. 1666 jakiś wieśniak, płynący z drzewem, zabrał z tegoż obrazu dwie korony, a zakopawszy je w piasku nad Wisłą nie mógł trafić do swych towarzyszy; dopiero gdy korony te wyjął i odniósł do klasztoru, przyznając się do winy i prosząc o przebaczenie, powrócił.

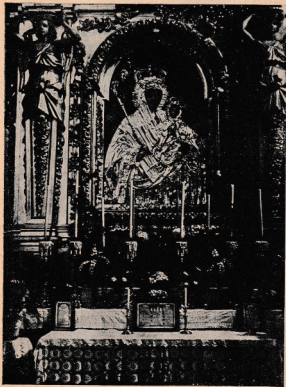
W tymże czasie przed obrazem M. B. Śnieżnej obywatel, Wojciech Słomski, złamaną nogę miał i takowa cudownie uzdrowiona mu została.

Przed tym obrazem bractwo w każdą niedzielę śpiewa po dziś dzień „Officium parvum“ do Matki Boskiej po łacinie.

BRACTWĄ PRZY KOŚCIELE św. JACKA.

1) Arcybractwo Różańca Świętego.

Obraz Matki Boskiej Różańca św.

2) Trzeci Zakon Ojca Dominika.

3) Bractwo Milicji Anielskiej św. Tomasza z Akwinu czyli „Paska św. Tomasza” założone przez papieża Klemensa XI bullą z dnia 1 marca 1704 r. — Celem bractwa jest zachowanie czystości lub odzyskanie, gdy ją się utraciło.

Bractwo to w miejscowych stosunkach nazywa się ogólnie:

4) „Bractwo św. Anny”, chyba dla tego, że ma w ołtarzu obraz św. Anny.

5) Bractwo św. Róży Limańskiej; ma dokument założenia wydany przez papieża Benedykta XII z dnia 21 września 1729 r.

6) Bractwo Adoracji Najświętszego Sakramentu połączone z Żywym Różańcem, założone kanonicznie dnia 5 marca 1921 roku. Cel — cześć dla Najświętszego Sakramentu.

7) Bractwo Skonania Pana Jezusa.

8) Stowarzyszenie M. B. Dobrej Rady.

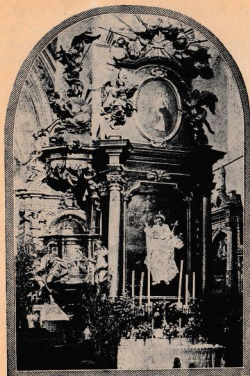
Nadto ściśle związany jest z kościołem św. Jacka:

- 1) Cech majstrów szewckich i
- 2) Gospoda czeladzi szewckiej.

WYKAZ ODPUSTÓW W KOŚCIELE ŚW. JACKA.

- 1) **DNIA 1 STYCZNIA, NA NOWY ROK, NAJSŁODSZEGO IMIENIA JEZUS.** Po nieszporach jest procesja z pięcioma stacjami i śpiewem Ewangelji.
- 2) **Oczyszczenie N. M. Panny** — (2 lutego).
- 3) **Św. Tomasza z Akwinu**—(w niedzielę po 7 marca).
- 4) **Św. Józefa** — (Niedziela po 19 marca).
- 5) **Zwiastowanie N. M. Panny**—(25 marca).
- 6) **Pierwszy dzień Wielkanocy.**
- 7) **Św. Wincenty Ferrerjusz** — (niedziela po 5 kwietnia).
- 8) **ZNALEZIENIE KRZYŻA ŚWIĘTEGO** — (niedziela po 3 maja).
- 9) **Wniebowstąpienie Pańskie.**
- 10) **Pierwszy dzień Zielonych Świątek.**
- 11) **M. B. DOBREJ RADY**—(niedziela po 26 kwietnia).
- 12) **Św. ANNA** — (niedziela po 26 lipca).
- 13) **Św. DOMINIK**—(niedziela po 4 sierpnia).
- 14) **Wniebowzięcie N. M. Panny.**
- 15) **Św. JACEK.**— Tytuł kościoła — niedziela po Wniebowzięciu N. M. P.).
- 16) **Św. RÓŻA LIMAŃSKA** — (niedziela po 30 sierpnia).
- 17) **Narodzenie N. M. Panny**—(8 września).

Oltarz św. Wincentego Ferrerjusza.
Zbudowany przez Rodzinę Baryczków w r. 1701.

18) **PODWYŻSZENIE KRZYŻA ŚWIĘTEGO** — (niedziela po 14 września).

19) **M. B. RÓŻAŃCOWA** — (w niedzielę po 1 października). **Odbywa się przez cały tydzień, a kończy się 40-togodzinnym nabożeństwem.**

20) **ŚWIĘTYCH KRYSPIŃA I KRYSPIŃJANA** — (niedziela po 25 października).

21) **Wszystkich świętych** — (1 listopada).

22) **Opieka N. M. Panny** — (niedziela po 2 listopada).

23) **Niepokalane Poczęcie N. M. Panny** — (8 grudnia).

24) **Boże Narodzenie** — (25 grudnia).

Nadto w pierwszą niedzielę każdego miesiąca odprawiane są nieszpory z wystawieniem Najśw. Sakramentu ze względu na adoracyjne nabożeństwo.

Odpusty większemi literami drukowane są pierwszorzędne.

UWAGA: W poniedziałki po pierwszym każdego miesiąca o godz. 9 odprawia się miesięczne zaobne nabożeństwo (z wigiljami i katafalkiem) za dusze zmarłych.

Gzyl, Naukowa

Nr

III

N. W. C. N.

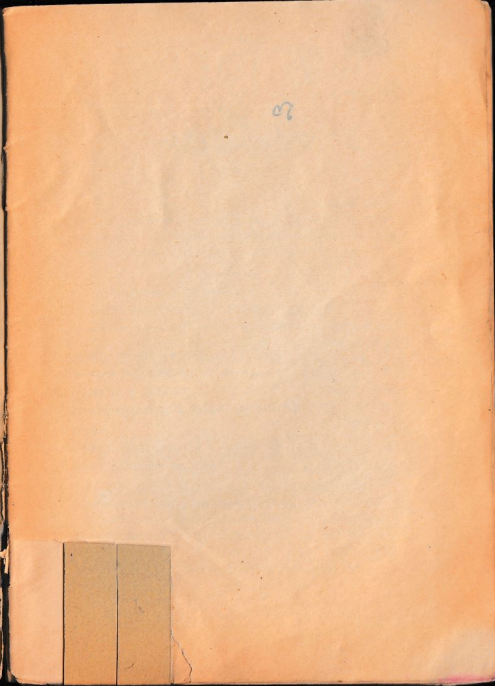
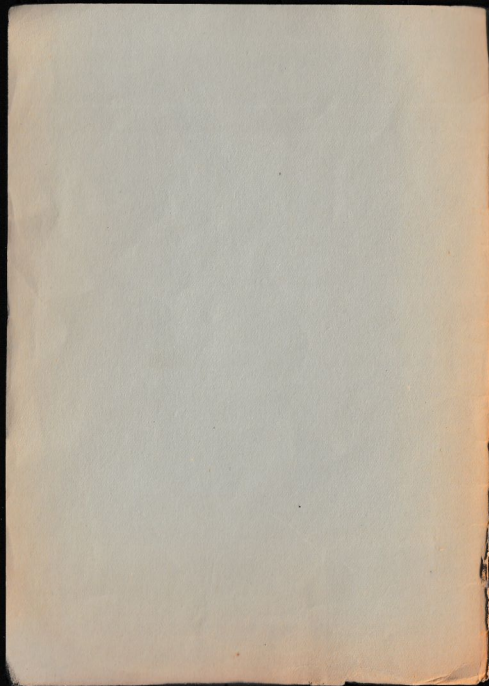
1150

F III - 1150

SPIS RZECZY.

	Str.
Historja kościoła św. Jacka	5
Pomniki znajdujące się w kościele św. Jacka	15
Groby	17
Cudowny obraz M. B. Dobrej Rady	21
Obraz M. B. Śnieżnej	22
Bractwa przy kościele św. Jacka	26
Wykaz odpustów w kościele św. Jacka	28

1150